

B. RASMUSSEN
Trafikchefsassistent
S. Stationen, LUND

708-1
Lund den 2 juli 1921.

Högvälborna fru grefvinnan Wilhelmina von Hallwyl.

S t o c k h o l m .

Ännu en gång ber jag ödmjukligen få besvara fru grefvinnan.

Som framgår af närslutna, äro vi alla uppsagda vid den järnväg, jag tjänat under nära tjugo år, efter att förut hafva varit järnvägstjänsteman sedan ungdomen, och jag står nu nästa 1 januari med min sju personer stora familj utan såväl plats som bostad samt har därtill fem à sex tusen krönors skuld.

Pensionen från enskilda järnvägarnas pensionskassa, hvilken man ansett som ekonomiskt ålderdomsstöd, försvinner också under dessa förhållanden, och allt ter sig mera än mörkt.

Om jag blott på något vis kunde bli skulderna kvitt, t. ex. genom att pantsätta mitt lilla enkla bo samt medelst smärre afbetalningar återlösa detsamma efter hand, så kunde åtminstone detta ej tagas ifrån mig.

Sedan finge jag ju om möjligt söka få fatt i ett par rum och något arbete hvilket som helst, fastän bägge dessa saker, trots allra största energi, äro hart när otänkbara begrepp för en utfattig person i nuvarande bistra depressionstider.- Jag har ju annars lite skolunderbyggnad - är bl. a. student - och borde väl kunna duga till något, då jag ej är äldre än i fyrtioårsåldern.

Har ingen människa att vända mig till i denna högst prekära situation, enär jag står ensam i världen, men då herr grefven och fru grefvinnan förut visat mig och de mina så enastående och ofantligt stor välvilja, har jag vågat att ännu en gång framföra mina jeremiader, så svårt det än känns att behöfva ockra på välviljan.

v.g. vänd.

Ytterst tacksam för benäget råd i mitt stora bryderi, anhåller jag om till-
gift för dristigheten. med den

Med djupaste vördnad.

B. Ramberg

Högvärdsfröken fru grevinnan Wilhelmina von Hallwyl.

Stockholm
Fröken

Stora
Skattkammaren
År 1844
År 1844

Som framgår af närliggande, att vi alla uppsägs vid den Järnvägs- och Järntjänst-
under nästa tjugo år, efter att förut halva varit Järnvägs- och Järntjänst-
ungdomen, och jag står nu nästan i Januari med min sju personer stora familj
utan såväl plats som kostad samt har därtill fem å sex tusen kronors skuld,
Pensionen från enskilda Järnvägarernas pensionskassa, hvilken man
ansatt som ekonomiskt råderdomsstöd, försvinner också under dessa förhållan-
den, och allt för sig mera än märkt.

Om jag blott på något vis kunde bli skulderens kvitt, t. ex. genom
att pantsätta mitt lilla enkla bo samt medelst äldre afbetalningar återlösas
detsamma efter hand, så kunde åminstone detta ej tagas ifrån mig.
Beda'n fråga jag ju om möjligt söka få fatt i ett par rum och nå-
got arbete hvilket som helst, fastän hädse dessa saker, trots allra största
energi, äro hart när otänkbara begrepp för en utstättig person i nuvarande
lätta depressionstider. - Jag har ju annars lite skolundertryggnad - är bl.
a student - och borde väl kunna duga till något, då jag ej är äldre än i
fyrtioårsåldern.

Har ingen människa att vända mig till i denna högst prekära situ-
ation, enär jag står ensam i världen, men då herr greven och fru grevlin-
nan förut visat mig och de mina så enastående och ofantligt stor välvilja,
har jag vågat ett ännu en gång framföra mina Jernsöder, så svårt det än
känna ett behöfve också på välviljan.
v. g. vänd.